

ANG
Bayan

PAHAYAGAN NG PARTIDO KOMUNISTA NG PILIPINAS
PINAPATNUBAYAN NG
MARXISMO-LENINISMO-MAOISMO

Espesyal na Isyu

26 Disyembre 2002

**IPAGDIWANG ANG IKA-34 NA ANIBERSARYO NG PARTIDO!
MAGPUNYAGING KAMTIN ANG IBAYONG MAS MALALAKING TAGUMPAY!**

NI ARMANDO LIWANAG

Tagapangulo, Komite Sentral

Partido Komunista ng Pilipinas

Disyembre 26, 2002

Sa ngalan ng Komite Sentral, ipinapaabot ko ang pinakamainit na mapagkasamang pagbati sa lahat ng kadre, kasapi at kandidatong kasapi ng Partido Komunista ng Pilipinas sa okasyon ng ika-34 anibersaryo ng muling pagtatatag ng Partido sa gabay ng Marxismo-Leninismo-Maoismo.

Ipinapaabot ko rin ang pinakataimtim na pagbati ng rebolusyonaryong pakikiisa sa lahat ng Pulang kumander at mandirigma ng Bagong Hukbong Bayan, lahat ng rebolusyonaryong aktibistang masa, mga

upisyal ng mga organo ng kapangyarihang pampolitika at malawak na masa ng sambayanan.

Ipagdiwang natin ang mga naipon at bagong tagumpay ng Partido at rebolusyonaryong masa. Parangalan natin ang ating mga martir at bayani. Muli nating pagtibayin ang ating kapasyahang paglingkuran ang mamamayan at isulong ang rebolusyong Pilipino.

Magpunyagi tayong kamtin ang higit na malalaking tagumpay sa bagong-demokratikong rebolusyon laban sa imperyalismong US at lokal na mga naghaharing uri.

Lagumin natin ang ating mga karanasan, tasahin ang ating mga kalakasan at kahinaan at tupdin ang mga tungkulin ng buong Partido at ng mga organo at yunit na kinabibilangan natin. Itaas natin ang ating rebolusyonaryong pakikibaka sa bago't mas mataas na antas.

Ang araw-araw na lumalalang kundisyon ng krisis ay paborable para sa pagsusulong ng rebolusyong Pilipino at ng pandaigdigang rebolusyong proletaryo. Ang pang-aapi at pagsasamantala ay nagtutulak sa malawak na masa ng sambayanan na ipaglaban ang kanilang mga karapatan at interes. Tungkulin ng mga rebolusyonaryong partido ng proletaryado na pamunuan ang mamamayan sa rebolusyonaryong pakikibaka para sa pambansang pagpapalaya, demokrasya at sosyalismo.

IMPERYALISTANG KRISIS AT TERORISTANG DIGMA

Mula nang bumagsak ang mga rebisyunistang rehimen at malansag ang Soviet Union noong 1989-91, naglunsad ang imperyalismong US ng tatlong magkaugnay na opensiba: isang opensibang pang-ideolohiya na nagtatambol sa katapusan ng sosyalistang adhikain; isang opensibang pang-ekonomya na gumagamit sa islogan ng globalisasyon ng "malayang pamilihan;" at opensibang pulitiko-militar kung saan nilalayan ng tanging superpower na ipataw ang Pax Americana (Kapayapaang Amerikano) sa bagong kaayusang pandaigdig. Lahat ng opensibang ito ay nag-uudyok ng paglaban ng proletaryado at mamamayan.

Malaki ang naiambag ng Partido sa paninindigan para sa sosyalismo laban sa imperyalismo at modernong rebisyunismo sa pamamagitan ng mga publikasyon at mga kumperensya ng mga partido komunista. Pinakikinggan ng ibang partido ang ating partido dahil kinikilala nila ang wastong Marxistang-Leninistang linyang ginagamit natin sa pagharap sa mga isyu at sinusunod sa ating gawain.

Malaki rin ang naiambag ng Partido sa pag-aalis ng maskara ng globalisasyon ng "malayang pamilihan" mula sa mukha ng monopolyo kapitalismo at sa lubusang paglalantad sa masaklap na katotohanan ng imperyalismong dekadente at naghihingalo, na niyayanig ng malalim na krisis at kiling sa

pinakamasasahol na anyo ng terorismo, tulad ng mga digmang agresyon at mga mapang-aping rehimen.

Ang Partido ay nakikipagpalitan ng pananaw at karanasan sa ibang partido tungkol sa iba't ibang anyo ng rebolusyonaryong pakikibaka at naghihikayat sa ibang mga partido na paunlarin ang mga anyo ng rebolusyonaryong pakikibakang angkop sa kanilang kongkretong kalagayan. Nagtutuon ito ng espesyal na pansin sa paghikayat ng paghahanda at pagpapaunlad ng digmang bayan, laluna sa mga bansang malapyudal at malakolonyal.

Napakamakabuluhan ang pagpupunyagi ng Partido na pamunuan ang bagong-demokratikong rebolusyon sa Pilipinas at itaguyod ang istorikong misyon ng proletaryado sa pagtatayo ng sosyalismo mula noong 1989-91, habang ipinangangalandakan ng imperyalismo ang pagkalansag ng mga rebisyunistang rehimen at ng Soviet Union.

Ngayon, ang Partido natin ay kabilang sa mga partido na pinakahanda

Sa ganap na pagkabigo ng globalisasyon ng "malayang pamilihan", naghahanap ng solusyon ang rehimen ng Bush sa militaristang Keynesianismo...

at may pinakamataas na kumpyansang samantalain ang mabilis na lumalalang krisis ng buong pandaigdigang sistemang kapitalista at pamunuan ang rebolusyonaryong pakikibaka ng mamamayan. Wala pang kapantay ang krisis ng sobrang produksyon at mga pagbagsak sa pinansya. Napakalinaw na hinahagupit ng krisis ang tatlong sentro ng pandaigdigang kapitalismo, ang US, Japan at Euroland.

Mas matindi ang hagupit ng krisis sa mga sekundaryong bansang kapitalista na may ilang saligang industriya. Subalit pinakamalubha ang hagupit sa mas malaking mayorya ng mga bansa. Kabilang dito ang mga malakolonyal at malapyudal na bansa sa ikatlong daigdig at mga bansang malaon nang dumaos sa ilalim ng rebisyunistang paghahari at patuloy sa mas mabilis na pagsahol ng kalagayan sa ilalim ng lantarang kapitalismo.

Ang mabilis na panghuhuthot ng ganansya mula sa uring manggagawa at mamamayan ng daigdig at ang pinabilis na konsentrasyon at sentralisasyon ng gayong ganansya sa iilang imperyalistang bansa sa ilalim ng islogan ng globalisasyon ng "malayang pamilihan" ay nagpaliit sa kita at kakayahang bumili ng masang anakpawis at nagpakitid sa mga pandaigdigang at pambansang pamilihan.

Mula noong panahong 1989-91, ang Japan, Germany at ang mga bansa sa dating blokeng Soviet ay malinaw na hindi makaalpas sa pagkabahura ng ekonomya at matagalang resesyon. Subalit sa kalakhan ng dekada 1990, ang US ay nagmistula pa ring makinang walang palya na inaasahang mag-aahon balang araw sa iba pang sentro ng kapitalismo at iba pang bahagi ng pandaigdigang sistemang kapitalista.

Nakaakit at nakahigop ang US ng pondo mula sa ibang bansa at nakapagbunsod ng masiglang pamumuhunan sa bono at sapi sa US. Nag-udyok ito ng sobrang produksyon sa mga kagamitan at serbisyong *high-tech*. Ipinagmalaki nito ang "bagong ekonomya" na umano'y mabilis ang paglago at mataas ang antas ng konsumo subalit walang implasyon, hanggang tamaan ng krisis ng sobrang produksyon ang mga kagamitan at serbisyong *high-tech*. Mula Marso 2000, ang sigla ay nauwi sa matagalang pagsadsad, na nagpapagunita sa Great Depression.

Ang solusyong inihahain ng rehimeng Bush para sa krisis ng US at ng pangdaigdigang kapitalismo ay ang paglalaan ng mas malaking pondo sa mga monopolyong empresa laluna sa industriyang militar, at pagpapasigla ng produksyong pandigma sa udyok ng mga eksempsyon sa buwis, subsidyo sa pananaliksik at pagpapaunlad at pagpasok ng pambansang gubyrno sa mga kontrata ng pamimili.

Sa ganap na pagkabigo ng globalisasyon ng "malayang pamilihan", naghahanap ng solusyon ang rehimeng Bush sa militaristang Keynesianismo, sa pagpapasikad ng ekonomya sa pamamagitan ng pagtataas sa produksyong pandigma at gastos-militar. Alinsunod rito, nang-uupat ang rehimen ng isterya ng "digma laban sa terorismo", gamit ang mga atake noong

Setyembre 11 bilang lisensya sa paglulunsad ng digmang agresyon at pagtutulak ng mga pasistang patakaran at batas sa pandaigdigang saklaw.

Sa loob mismo ng US, ang administrasyong Bush ay nagpapakulo ng jingoismo at pasismo sa pamamagitan ng Patriot Act at iba pang tinaguriang mga batas laban sa terorismo. Sa ibayong dagat, pinalalawak nito sa kanyang mga kaalyadong imperyalista at mga papet ang paraan at anyo ng panunupil upang mapadulas ang paglulunsad ng mga digmang agresyon kung saan binobomba na lamang ng US ang mga sibilyang populasyon at iba pang nakatirik na istruktura upang paluhurin ang isang target na estado.

Matapos ang mga atake noong Setyembre 11, isinangkalan ng US ang pagtugis sa al Qaeda upang lupigin ang Afghanistan sa pamamagitan ng isang digmang agresyon. Sa pamamagitan ng pagsakop na ito, nakontrol ng US ang mga pinagmumulan ng langis sa Caspian Sea at Central Asia at ang pinaplanong ruta ng suplay patungo sa Indian Ocean na dadaan sa Afghanistan at Pakistan.

Ang kahayukan ding ito sa langis ang nagtulak sa US na isangkalan ang pagtugis sa bandidong Abu Sayyaf sa isla ng Basilan upang makapagbukas ng "ikalawang larangan" ng umano'y digma laban sa terorismo sa Asia. Ang tunay na layunin ng mga imperyalistang US ay palakasin ang estratehikong pusisyon nito sa Pilipinas at pahigpitin ang kontrol nito sa suplay ng langis at iba pang likas na yaman sa Southeast Asia. Natuklasan nitong mas madaling gamiting sangkalan ang panakot na al Qaeda kaysa sa dating panakot na China.

Ang mundo ay nasa bingit uli ngayon ng pagsaksi sa isa na namang todo-todong digmang agresyon ng US laban sa Iraq. Ang layunin ng mga imperyalistang US ay tuwirang makontrol ang rekursong langis ng Iraq at lalong pahigpitin ang kontrol nila sa Middle East at ibayong hamakin ang mamamayang Palestino at Arabo.

Nais ng mga imperyalistang US na muling mangolonya ng mga bayan habang umiiwas na magkaroon ng mga kaswalting Amerikano. Kaya nambobomba sila o nagbabantang mambomba ng mga sibilyang komunidad at imprastruktura. Nagbubunsod

ito ng galit ng mamamayan at nag-uudyok ng popular na paglabang mas malawak at mas matindi nang higit kailanman sa nakaraan.

Iginigiit ng aping mamamayan sa mundo ang kanilang karapatan sa pambansang paglaya at demokrasya at nilalaban nila ang pagpapataw ng hegemonya ng US at pagpapaigting ng pandarambong, panunupil at digma. May ilang estado rin sa ikatlong daigdig na naggigiit ng kanilang pambansang kasarinlan, lalo't itinuturing sila ng US na mga "buhong" na estado, "sentro ng kasamaan" o mga potensyal na kalaban.

Ang US at mga imperyalistang alyado nito'y nananatiling nagkakaisa sa pang-aapi at pagsasamantala sa mamamayan ng ikatlong daigdig at ng mga atrasadong bansa. Ngunit unti-unti nang nababahala ang Japan at Western Europe sa mga unilateral na hakbangin ng US para magbanta at maglunsad ng digma at monopolisahin ang langis at iba pang likas na yaman at sakupin ang mga pamilihan, larangan ng pamumuhunan at estratehikong *points of control*.

Sa loob ng mga imperyalistang bansa, malawak ang diskuntento sa hanay ng mga manggagawa at petiburgesya na ngayo'y dumaranas ng malawakang disempleyo, mas maliit na sahod at bawas na mga benepisyong panlipunan. Namumuo ang mga malawakang paglaban sa imperyalistang digma at pasismo, sobinismo at rasismo. Tinatangkan pagtakpan ng monopolyong burgesy ang responsibilidad nito sa krisis sa pamamagitan ng panghahati sa mga proletaryado at pagbubunton ng sisi sa mga dayo at ibang mga bansa. Hinahamon ang mga partido komunista sa mga imperyalistang bansa na itransporma sa mga digmang sibil ang mga digmang imperyalista.

DEPRESYON AT PANUNUPIL

Hangga't nais nitong panatilihin ang naghaharing sistemang malakolonyal at malapyudal sa ating bansa, walang lusot ang utusan ng US na rehimeng Macapagal-Arroyo mula sa lumulubhang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista. Lumulubog ang ekonomya tungo sa matagalang depresyon. At lalong nagiging mapanupil ang rehimen sa tangka nitong patahimikin ang mamamayan.

Lalong tumatampok ang kawalan ng saligang industriya. Ang tanging mga industriyang naririyon, na nakasalalay sa importasyon, ay pawang nasadlak sa depresyon. Naging bakante karamihan ang mga nagtataasang gusaling pang-upisina at residensyal mula noong 1997 kung kailan nagtapos ang kasiglahan ng

Bunsod ng desperasyon, sinusunod ng rehimen ang pinakabrutal na mga dikta ng US...

pribadong konstruksyon nang ang Southeast Asia ay tamaan ng krisis bunsod ng sobrang pangungutang para sa

produksyon ng mga malamanupakturang pang-eksport at para sa ispekulasyon sa *real estate*.

Sobra ang pandaigdigang suplay ng mga hilaw na materyales at mga malamanupakturang may mababang dagdag na halaga na dinadala ng ekonomya ng Pilipinas sa pandaigdigang merkado, relatibo sa pamilihang sadlak sa depresyon. Gayong agraryo sa kalakhan ang ekonomya, lumiit ang produksyong agrikultural bunsod ng liberalisasyon sa importasyon at ng mataas na halaga ng mga imported na agro-kemikal, makinaryang panggiling, transportasyon at langis.

Kulang ang mga panlabas na utang na kailangan para punan ang depisit sa kalakalan. Samantala, palaki naman nang palaki ang halagang kailangang pambayad-utang. Tulad ni Estrada kamakailan lamang, patuloy na naninikluhod si Macapagal-Arroyo sa Japan para bigyan ng mga utang pang-imprastruktura upang mapagmukhang may aktibidad ang ekonomya. Ngunit katunayan, ang gayong mga utang ay dagdag pang pabigat sa ekonomya dahil dala nito'y mas mahihigpit na kundisyon at dahil ang mga ito'y pangunahing target ng burukratikong korapsyon.

Ang pagkabangkarote ng ekonomya ng Pilipinas ay makikita sa bumubulusok na halaga ng piso kontra sa dolyar ng US, sa lumalaking depisit sa kalakalan at badyet at sa mabilis na paglobo ng panlabas at lokal na utang.

Pinasisidhi ng rehimeng Macapagal-Arroyo ang pagsasamantala sa masang anakpawis at mga panggitnang saray ng lipunan. Hinihikayat nito ang malawakang tanggalan sa trabaho, ang pagtaas ng presyo ng mga saligang produkto at mga serbisyo, ang matarik na pagbulusok ng tunay na halaga ng sahod, ang pagbawas sa mga benepisyong panlipunan at ang sobrang paniningil ng mga pribadong nagmamay-ari ng

mga pampublikong utilidad. Sinasabing ang mga hakbanging ito'y kailangan ng mga may-ari ng kapital upang lutasin ang kanilang mga problema at gawing istable ang "malayang pamilihang" ekonomya.

Nagkamal ng dambuhalang tubo ang malalaking monopolyong kapitalistang nagmamay-ari ng mga isinapribadong pampublikong utilidad sa enerhiya at tubig at iginigiit ng mga konsyumer na ibalik sa kanila ng mga kumpanyang ito ang mga sobrang singil. Sumama na nga nang sumama ang kanilang serbisyo, humihingi pa sila ng dagdag na singil sa mga konsyumer. Matapos na kunwa'y pagbantaan ng pagsasabansa ang mga kumpanyang ito, nakikipagkutsaba ngayon ang rehimeng Arroyo sa kanila upang tiyaking mapananatili nila ang kanilang mga pag-aari at madadaya pang lalo ang mga konsyumer.

Ang malubhang krisis sa ekonomya ay nagbubunsod ng umiigting na diskuntento sa lipunan. Patuloy na ginagalit ng rehimen ang masang anakpawis sa paghamak nito sa hinihingi ng mga manggagawang pangkalahatang dagdag-sahod at sa hinihinging reporma sa lupa ng mga magsasaka. Inaagrabyado rin ang iba pang sektor panlipunan dahil binabalewala ang kanilang mga kahilingan. Sumasambulat ang diskuntento sa anyo ng mga welgang sektoral at multisektoral at iba pang mga protestang masa ng mga manggagawa, magsasaka, mangingisda, kababaihan, kabataan, guro, mga manggagawang pangkalusugan at iba pang sektor.

Ang krisis sa ekonomya ay nagbunga ng masidhing pampulitikang krisis. Maigting na naglalaban ang iba't ibang paksyon sa naghaharing sistema, gayundin sa loob ng naghaharing koalisyon. Lumiiit na nang husto ang yamang mananakaw ng mga burukrata kaya ang tendensya ng naghaharing pangkatin na monopolisahin ang nakaw ay nag-uudyok ng pagbubunyag sa mga anomalya kahit sa loob mismo ng naghaharing koalisyon.

Ang mga kaso ng korapsyon sa iba't ibang antas ng reaksiyunaryong guberno ay nagiging higit na talamak at garapalan kaysa nakaraan. Ang pinakanakakagalit sa mamamayan ay yaong mga kaso ng korapsyon na kinasasangkutan ng mag-asawang Arroyo at ng pinakamalalapit sa kanila.

Sa loob ng naghaharing koalisyon, may bulung-bulungan at lumalaganap na pananaw na mahihirapang manatili si Gng. Macapagal-Arroyo sa poder bago ang eleksyong 2004 o magkaroon ng malakas-lakas na

laban sa pagkapangulo sa 2004. Bukas si Bise-Presidente Guingona na palitan siya bago ang 2004. Hayagang ipinapanukala ng paksyong De Venecia ang pagpapatupad ng sistemang parlamentaryo sa pamamagitan ng pag-amyenda sa konstitusyon bilang paraan para maalwang makaatras si Gng. Macapagal-Arroyo.

Pinaigting ngayon ng mga partido at organisasyong oposisyon ang kanilang kampanya upang ilantad ang mga anomalya ng rehimen at lubusang siraan ito. Ang ilang pwersang lumahok sa pagpapabagsak kay Estrada ay bukas ngayong lumahok sa isang malawak na nagkakaisang prente at malawak na kilusang masa para alisin si Macapagal-Arroyo sa tungkulin sa 2003.

Hindi man siya mapatalsik sa pwesto ng isang popular na pag-aalsa, manghihina na siya nang husto at mahihiwalay bago ang eleksyong 2004. Maraming naniniwalang ginawa niyang diskwalipikado ang sarili para mangampanya sa publiko sa 2004 bunga ng napakalupit na mga opensibang militar na inilunsad ng kanyang rehimen laban sa mamamayan.

Bunsod ng desperasyon, sinusunod ng rehimen ang pinakabrutal na mga dikta ng US at ginagaya ang mga islogang "gera laban sa terorismo" at "panansalang pagsalakay" ni Bush. Sukdulang pagpapakatuta itong nakikipagsabwatan sa US upang yurakan ang pambansang soberanya at teritoryal na integridad ng Pilipinas.

Napahinuhod na ito sa US-RP Mutual Logistical Support Agreement, na dumagdag pa sa US-RP Military Assistance Agreement, Mutual Defense Pact at Visiting Forces Agreement. Makapapasok ang mga pwersang militar ng US sa teritoryo ng Pilipinas kailanma't naisin at maaari nilang okupahin alinmang bahagi nito gaano man katagal, sa ngalan ng paglaban sa terorismo, mga pagsasanay, aksyong sibiko at kung anu-ano pa.

Nakipagsabwatan ang administrasyong Bush sa rehimeng Arroyo sa paggamit sa anti-teroristang kampanya laban sa bandidong grupong Abu Sayyaf na likha ng CIA upang mapapasok sa Pilipinas ang mga pwersang pangkombat ng US at maipagmayabang ang

kanilang mga *high-tech* na kagamitang militar. Ngunit inilantad lamang nito ang kainutilan nitong durugin kahit ang gayon lamang kaliit na grupong gumagamit sa mahirap at masukal na kalupaan ng kanilang tinubuang isla. Mas masahol pa ang sasapitin ng mga tropang imperyalista at papet laban sa rebolusyonaryong kilusan sa buong bansa na pinamumunuan ng ating Partido.

Malaking kalokohan ang ipinangangalanda kan ng kaaway na gapi na tayo sa pakikibaka dahil wala nang malalaking sosyalistang bansang makatutustos sa ating mga rebolusyonaryong pagsisikap.

Sa naghaharing sirkulo ni Arroyo, ang rehimen ay itinuon na ng mga myembro ng gabinete ng nakatalaga sa pambansang depensa, pambansang seguridad at usapang pangkapayapaan sa pagiging mapaniil at mapandigma. Pinaralisa nila ang usapang pangkapayapaan ng GRP at NDFP at hiniling sa US na ibilang ang PKP, BHB at ang chief political consultant ng NDFP sa listahan ng mga terorista, labag sa Joint Agreement on Safety and Immunity Guarantees at iba pang kasunduan sa pagitan ng GRP at NDFP.

Itinutulak nila si Macapagal-Arroyo na mag-ulol sa kanyang patakarang todo-todong digma. Akala nila'y mapupwersa nilang sumuko ang NDFP sa pamamagitan ng pagpapatindi ng mga kampanya ng panunupil ng militar at pulisya laban sa mga manggagawa at magsasaka at ginigipit ang mga negosyador, konsultant, istap at tagasuporta ng NDFP sa ibang bansa. Sila ang nasa likod ng mga pagdukot, pagtorturyar at pagpaslang sa mga lokal na lider at myembro ng Bayan Muna.

Samantala, nananatiling hati-hati ang reaksiyunaryong sandatahang lakas at pambansang pulisya bunga ng paksyunal na bangga ng mga upisyal ng militar at pulisya na nakihanay sa iba't ibang lider pulitiko o kaya'y nagpapatakbo ng magkakaribal na sindikatong kriminal na sangkot sa ismagling, droga, sugal, prostitusyon at iba pa.

Ang pagpapakatuta at korapsyon ng mga naghaharing reaksiyunaryong pulitiko at upisyal ng militar at pulisya ay ikinagagalit ng mamamayan. Habang dinaragdagan ang pondong pampublikong inilalaan sa militar at pulisya, nagpoprotesta ang mamamayan laban sa paglilihis ng pondo mula sa edukasyong publiko,

kalusugan, murang pabahay at iba pa, laluna sa mga rehiyon sa labas ng Metro Manila.

Tumitindi ang mga paglabag sa mga karapatang pang-ekonomya, panlipunan, pangkultura, sibil at pampulitika ng mamamayan. Brutal na sinusupil ang kahilingan ng mga manggagawa para sa mas mabuting sahod at kundisyon sa pamumuhay. Gayundin, ang kahilingan ng mga magsasaka para sa lupa ay tinutugon ng papatinding mga kampanyang militar at pampulitika upang supilin ang reporma sa lupang ipinatutupad ng mga organisadong masa at rebolusyonaryong pwersa at para lalo pang agawan ng lupa at mga yamang komunal ang mga maralitang magsasaka at pambansang minorya.

Ang pagpapakatuta, kainutilan, korapsyon at kalupitan ng rehimen ay nag-uudyok sa malawak na masa ng sambayanan na mag-alsa. Ang tumitinding mga kontradiksyon sa hanay ng mga reaksiyunaryo ay nagpapakita sa sambayanan na maaaring maibagsak ang naghaharing sistema dahil bulok ito sa kaibuturan.

SUMUSULONG NA REBOLUSYONARYONG KILUSANG MASA

Mula't sapul, isinanib na ng Partido ang Marxismo-Leninismo-Maoismo sa kongkretong kalagayan ng Pilipinas at sa gayo'y wastong naitakda ang pangkalahatang linya ng bagong-demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan. Angkop ang linyang ito sa malakolonyal ay malapyudal na katangian ng naghaharing sistema.

Nagkakamit tayo ng malalaking pampulitikang tagumpay kapag sinusunod natin ang pangkalahatang linyang itinakda ng Partido. Kapag hindi, nakagagawa tayo ng malulubhang kamalian at dumaranas ng malulubhang pag-atras na malulutas lamang ng isang kampanya ng pagpuna-sa-sarili at pagwawasto, tulad ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto.

Pinuna at itinakwil natin ang maling linya na ang Pilipinas ay hindi na malapyudal-isang hindi totoo at mapanlinlang na akala dahil ipinagpapalagay nito na si Marcos ay nagpaunlad ng industriya at nagpatupad ng reporma sa lupa. Kaya naiwaksi natin ang "Kaliwang" oportunistang linya na armadong insureksyong urban ang pangunahing anyo ng armadong pakikibaka gayundin ang Kanang oportunistang linya na ligal na pakikibaka ang pangunahing anyo ng pakikibaka.

Pinuna at itinakwil din natin ang maling linya na ang pakikibaka para sa pambansang pagpapalaya ay lipas na batay sa mali at mapanlinlang na palagay na sa ilalim ng globalisasyon ng "malayang pamilihan," ang usapin ng pambansang soberanya ay napawalang-saysay na ng umano'y paglitaw ng isang masaganang ekonomyang pandaigdig na walang mga hangganan.

Sa pamamagitan ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto, napangibabawan natin hindi lamang ang mga "Kaliwang" oportunistang kamalian kundi gayundin ang mapangwasak na mga epekto ng madudugong krimen ng pinakamasasahol na "Kaliwang" oportunista na nang-upat ng isteryang anti-impormer upang bigyang katwiran ang kabiguan ng kanilang maling linya bilang kagagawan ng mga "deep penetration agent."

Napangibabawan natin hindi lamang ang mga Kanang oportunistang kamalian kundi gayundin ang mga pakana ng mga Kanang oportunista na likidahan ang Partido, sumuko sa kaaway at mang-upat ng repormismo at oportunismo. Nawasak sana ng mga kontra-rebolusyonaryo ang Partido at ang buong rebolusyonaryong kilusan kung hindi dahil sa kilusang pagwawastong inilunsad ng Komite Sentral noong 1992.

Sa ating pang-ideolohiya at pampulitikang pakikitunggali sa mga taksil na nagngangawa ng pinaghalu-halong lantaranang burges na liberalismo, Gorbachovistang rebisyunismo at Trotskyistang rebolusyonismong petiburges, ang ating Partido ay nakapagpatatag sa ideolohiya at kinilala bilang isang katangi-tangi tagapagtanggol ng sosyalistang adhikain at isang huwarang lider at tagapagtanggol ng adhikain ng pambansang pagpapalaya at demokrasya.

Malaking kalokohan ang ipinangangalandakan ng kaaway na gapi na tayo sa pakikibaka dahil wala nang malalaking sosyalistang bansang makatutustos sa ating mga rebolusyonaryong pagsisikap. Katawa-tawa para sa atin ang mababaw na pagpapalabas sa mga rebisyunistang rehimen bilang sosyalista at bilang pinagmumulan ng inspirasyon at suportang pinansyal. Bilang isang rebolusyonaryong partido ng prole-

taryado, malaon na nating itinataguyod ang Marxismo-Leninismo laban sa modernong rebisyunismo at tumatalima tayo sa prinsipyo ng pagsandig-sa-sarili sa ating rebolusyonaryong pakikibaka.

Muli nating naigiit sa ating bansa ang estratehikong linya ng matagalang digmang bayan, na tumutukoy sa pagkubkob sa kalunsuran mula sa kanayunan at pag-iipon ng lakas hanggang magkaroon na tayo ng kakayahang ibagsak ang mga pwersa ng kaaway sa kalunsuran. Naitatag natin ang Bagong Hukbong Bayan bilang pangunahing organisasyon ng sambayanan para sa paglulunsad ng armadong rebolusyon, antipyudal na pakikibaka at pagbubuo ng mga organisasyong masa at mga organo ng demokratikong kapangyarihan.

Sa kasalukuyan, ang BHB ay may kabuuang bilang na di kukulangin sa tatlong dibisyon o siyam na brigada o 27 batalyon ng mga pultaym na Pulang mandirigma na may malalakas na riple. Dagdag pa rito ang ilampung libong nasa mga milisyang bayan at ang daan-daan libong nasa mga yunit sa pagtatanggol-sa-sarili ng mga organisasyong masa.

Nakapakat ang ating mga Pulang mandirigma sa 128 larangang gerilya, na sumasaklaw sa signipikanteng mga bahagi ng 800 bayan at 70 prubinsya. Bawat larangang gerilya ay may sentro de grabidad na binubuo ng isang platon o pinalaking platon sa saklaw ng ilang baryo. Ang relatibong mas nakadispers na mga iskward ay nakapakat sa gawaing masa at maaari pang hati-hatiin sa mga sandatahang tim pamproganda. Determinado at militante nating kinokonsolida at pinalalawak ang naturang mga larangang gerilya.

Nabigyan natin ng diin ang antipyudal na pakikibaka dahil ito ang paraan upang tugunan ang demokratikong kahilingan para sa lupa ng masang magsasaka. Pinabababa natin ang upa sa lupa, pinapawi ang usura, pinatataas ang sahod ng mga manggagawang bukid (nang may pagsasaalang-alang kung ang mga bumibili ng lakas-paggawa ay magsasaka rin o mga panginoong maylupa), pinatataas ang presyo ng mga produkto ng magsasaka at nagpapaunlad ng mga trabahong pang-agrikultura at pansaydlayn. Ipinatutupad natin ang minimum na reporma sa lupa habang tinatanaw ang maksimum na programa ng reporma sa lupa.

Nakapagtatag tayo ng mga organo ng kapangyarihang pampulitika, kapwa hinirang at mga halal. Sa puno ng mga ito, nakapagtayo tayo ng mga organisasyong masa ng magsasaka, manggagawa, mangingisda, kababaihan, kabataan at aktibistang pangkultura. Bukod sa reporma sa lupa, nakapaglunsad rin tayo ng mga kilusang masa sa produksyon, edukasyong masa, pagtatanggol-sa-sarili, kalusugan at kalinisan, gawaing pangkultura, paglutas sa mga tunggalian at iba pa.

Ang mga kilusang masang inilulunsad natin sa kanayunan, laluna ang reporma sa lupa, ay nagpapalaya at nagbibigay-kapangyarihan sa mga magsasakang malaon nang api at pinag-sasamantalahan. Nakapagpalitaw ang mga ito ng mga aktibistang masa mula sa kanayunan at nakaakit din ng mga kadre at aktibista sa kilusang masa sa kalunsuran na matuto at makipagbahagian ng karanasan sa mga magsasaka.

May interaksyon at nagpapatatag sa isa't isa ang mga kilusang masa sa kanayunan at kalunsuran. Mulat ang lahat ng mga rebolusyonaryo na sakaling magkaroon ng pasistang pagtugis sa kalunsuran, tulad noong panahon ni Marcos, makakikita ng kanlungan ang mga aktibistang masa sa paglipat sa kanayunan mula sa kalunsuran at makapaglilingkod sila sa rebolusyonaryong kilusang masa roon.

Nakapagpaunlad tayo ng baseng masa at mga kasanayan para gamitin ang pambansang nagkakaisang prente bilang sandata ng armadong rebolusyon sa pamumuno ng uring manggagawa. Ang saligang alyansa ng uring manggagawa at magsasaka ang bumubuo sa baseng masa kapwa para sa antipyudal na pakikibaka para sa demokrasya at sa anti-imperyalistang pakikibaka para sa pambansang pagpapalaya.

Sa pamamagitan ng pagpapatatag sa saligang alyansa ng masang anakpawis, nasa mas mahusay tayong katayuan sa bawat hakbang para buuin ang alyansa ng mga progresibong pwersa (na kinabibilangan ng petiburgesyang lunsod), alyansa ng mga patriyotikong pwersa (na kinabibilangan ng panggitnang burgesya) at ng malawak na nagkakaisang prente (na kinabibilangan

ng mga seksyon ng mga reaksiyunaryong uri) sa layuning ihiwalay, pahinain at gapiin ang kaaway.

Makalawang ulit na nating nagamit ang malawak na nagkakaisang prente upang ibagsak ang naghaharing pangkatin sa Pilipinas-ang una ay sa antipasistang kilusan laban kay Marcos at ang ikalawa ay sa antikorapsyong kilusan laban kay Estrada. Magagamit natin ang malawak na nagkakaisang prente para patalsikin si Macapagal-Arroyo bago ang 2004 o biguin siya sa eleksyong presidensyal 2004.

Maaaring sumapat na para sa isang malawak na nagkakaisang prente na gumamit ng mga ligal na paraan para magpatalsik ng isang naghaharing pangkatin. Ngunit hindi nito mapababagsak ang buong naghaharing sistema. Para rito, kailangang maging prinsipal na anyo ng pakikibaka ang armadong pakikibaka at aktwal na wasakin ang makinaryang burukratiko at militar ng magkasanib na makauring diktadura ng malaking burgesya kumprador at uring panginoong maylupa.

Lubos na kinakailangang maglunsad ng digmang bayan at kamtin ang tagumpay sa pamamagitan armas. Sa gayon lamang natin mawawasak ang lokal na naghaharing sistema at mabibigo ang imperyalistang pakana ng US na panatilihin ang gayong sistema sa pamamagitan ng interbensyong militar o isang ganap na gerang agresyon.

MAGPURSIGING KAMTIN ANG MAS MALALAKING TAGUMPAY

Mapananatili lamang ng Partido ang mataas na antas ng teoretikong kaalaman at rebolusyonaryong kamalayan nito bilang abanteng destakamento ng proletaryado sa pamamagitan ng patuloy na pagbubuo sa sarili alinsunod sa pang-ideolohiyang linya ng Marxismo-Leninismo-Maoismo. Dapat imulat ang lahat ng kasapi ng Partido sa pagsasanib ng rebolusyonaryong teoryang ito ng proletaryado sa kongkretong kalagayan ng Pilipinas at sa kongkretong praktika ng rebolusyong Pilipino.

Dapat nilang maunawaan kung paano inilalapat ang Marxista-Leninistang paninindigan, pananaw at pamamaraan sa Programa para sa Demokratikong Rebolusyong Bayan, sa mga dokumento ng Una at

Sa pagkumpronta sa rehimeng Macapagal-Arroyo, may pagkakataon na naman tayo upang ibayong paunlarin ang malawak na nagkakaisang prente, sa layuning ibagsak ang rehimen o biguin ito sa eleksyong presidensyal sa 2004.

Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto, sa mga dokumentong inilalabas ng Komite Sentral at sa paglalagom ng karanasan at paghalaw ng mga aral na inilalabas ng iba't ibang organo at yunit ng Partido.

Dapat dumaan ang lahat ng kasapi ng Partido sa batayang kurso ng Partido sa unang taon ng kanilang pagiging kasapi. Taglay ang gayong edukasyon, nagkakaroon sila ng sapat na pag-unawa sa kanilang komitment at gawain, at ng kakayahang ibayo pang magbasa at mag-aral sa kanilang mga yunit at sa mga libre nilang panahon.

Kasunod nito, maaari na nilang kunin ang kursong intermedya, na naglalayong bigyan sila ng kakayahang humalaw ng mga aral mula sa kanilang karanasan sa gabay ng matatagumpay na rebolusyonaryong pakikibaka sa Pilipinas at sa ibayong dagat. Matapos ito'y makatutuloy sila sa abanteng kurso, na naglalayong palalimin ang kaalaman nila sa pilosopiya, ekonomyang pampolitika, rebolusyong panlipunan, rebolusyonaryong estratehiya at taktika at sa kasaysayan ng pandaigdigang kilusang komunista.

Nakaipon ang Partido ng pampulitikang lakas sa pamamagitan ng armadong pakikibaka at gawain sa pakikipagkaisang prente. Kaya nagtamo ito ng lahatang-panig na kakayahang pamunuan sa papabilis na pagsulong ang armadong rebolusyonaryong kilusan. Inilalabas ng Komite Sentral ang mga alituntunin para sa mga komiteng rehiyon ng Partido at mga komite ng Partido at mga kumand ng BHB sa antas ng larangang gerilya para sapulin ang balanse ng mga pwersa, pag-aralan ang mga kahinaan ng kaaway, patalasin ang gawaing paniktik at magplano ng mga makakayanang taktikal na opensiba.

Maglunsad tayo ng mga taktikal na opensiba sa dalas na hindi makasasagasa sa pagbibigay-pansin sa gawaing masa. Sa anumang takdang panahon, ang umiiral na baseng masa at armadong lakas ay nagpapahintulot ng mga taktikal na opensiba para makasamsam ng dagdag na sandata mula sa kaaway, sa pamamagitan ng mga operasyong pag-aresto, mga rey

o mga ambus. Ang dapat gawing pangunahing sukatan ng tagumpay ng ating mga taktikal na opensiba ay ang paborableng epekto sa pulitika at pagsamsam ng mga sandata.

Dapat paigtingin ng sambayanan at ng BHB ang digmang bayan upang labanan ang patakarang todotodong digma ng rehimeng US-Arroyo at ang nag-iibayong interbensyong militar ng US sa ngalan ng anti-

terorismo. Ang araw-araw na lumulubhang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista ay nagtutulak sa mga imperyalistang US na maglunsad ng mga gerang agresyon at magtaguyod ng terorismo ng estado. Lumilikha naman ito ng mas malakas na popular na pagtutol at mga rebolusyonaryong pakikibakang mapanganib sa buhay ng imperyalismo at lahat ng reaksiyon.

Ang saligang alyansa ng mga manggagawa at magsasaka ang pinagmumulan ng malaking baseng masa kapwa para sa antipyudal na pakikibaka at sa pakikibaka para sa pambansang pagpapalaya. Lahat ng tipo ng alyansa, ang progresibo, ang patriyotiko at ang malawak ngunit mabuway, ay dapat gamitin upang pasaklawin ang lakas at impluwensya ng

mga rebolusyonaryong pwersa.

Sa pagkumpronta sa rehimeng Macapagal-Arroyo, may pagkakataon na naman tayo upang ibayong paunlarin ang malawak na nagkakaisang prente, sa layuning ibagsak ang rehimen o biguin ito sa eleksiyong presidensyal sa 2004. Ang kasalukuyang sumasambulat na kalagayan ng krisis sa Pilipinas ay naghahain sa atin ng mainam na kalagayan para isulong kapwa ang armadong pakikibaka at paunlarin ang nagkakaisang prente.

Ang Partido ay pinapatnubayan ng pang-organisasyong prinsipyo ng demokratikong sentralismo. Dapat nagkakaisa at matatag tayo sa pagtupad sa mga desisyon matapos ang demokratikong talakayan sa mga usapin. Ang gayong mga desisyon ay itinataguyod hangga't di ito hinahalinhan ng mga bagong desisyon batay sa mga bagong datos at pangyayaring iniluluwal ng rebolusyonaryong praktika. **AB**

Dapat nating patuloy na itayo ang partidong may pambansang saklaw at mahigpit na ugnay sa mga manggagawa at magsasaka. Dapat tayong magrekrut ng mga myembro ng Partido mula sa hanay ng masang anakpawis at nakapag-aral na kabataaan. Dapat nating buuin ang Partidong may sapat na lakas upang pamunuan ang sambayanang Pilipino sa bagong-demokratikong rebolusyon tungo sa tagumpay.

Kasunod ng kasalukuyang yugto ng rebolusyong Pilipino, ilulunsad natin ang sosyalistang rebolusyon at konstruksyon at patuloy tayong mag-aambag sa pandaigdigang paggapi sa imperyalismo at sa pagkakamit ng ultimong layuning komunismo.